HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

א"ל רב המנונא שבהן להיכן הלכה ומה אילו אמר לאשה היום את אשתי ולמחר אי את אשתי מי נפקא בלא גט א"ל רבא מי קא מדמית קדושת דמים לקדושת הגוף [ה]קדושת דמים פקעה בכדי קדושת הגוף לא פקעה בכדי א"ל אביי [ו] קדושת הגוף לא פקעה בכדי והתניא [ז]שור זה עולה לאחר ל' יום ולאחר ל' יום שלמים כל ל' יום עולה לאחר ל' יום שלמים [ח] אמאי קדושת הגוף נינהו ופקעה בכדי הכא במאי עסקינן [ט]דאמר לדמי אי הכי אימא סיפא לאחר ל' יום עולה ומעכשיו שלמים אא"ב חדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמים היינו

ח"ל רב המנונא קדושה שבהן להיכן הלכה. לעולה היכך יוצאין לחולין בגמ' פדייה: **וכי קדושה שבהן להיכן הלכה.** כלומר היכי פקעה בכדי תע"ק שנקנלו: **והלא האומר לאשה היום את מקודשת היום: ולמחר אי את אשתי.** תע"ק שהתנה כך בשעת קידושין: **מי נפקא למחר בלא גט.** ה"נ תע"ג דנקנלו היינו כמו למחר אין את אשתי ולא נפקי בלא פדיון: **מי קא מדמית קדושת הגוף וכו'.** הני נטויעות דקדישי לפדייה קדישי קדושת דמים (ג) ולהכי פקעו מאחר שנקנלו מבל מקום קדושת הגוף היא ולהכי לא פקעה בכדי: **והתניא מי שאמר שור זה עולה כל ל' יום.** שמא יקרב בתוך ל' יום עולה ומת לאחר ל' יום יקרב יהא שלמים: **כל ל' יום הוי עולה.** כמו שאמר ולאחר ל' יצא מקדושת עולה והוי שלמים: **ואמאי.** נפקא מקדושת עולה הא קדושת הגוף נינהו ופקעה בכדי וקשיא לעולה לאמר קדושת הגוף לא פקעה בכדי: **אמר לך עולה הלא דמי עסקינן.** דפקעה קדושת עולה: **דאמר לדמי.** לאמר הכי תורת דמיו עולה כל ל' יום לאחר שמפדנו (ד) ותקח בדמיו עולה להכי לאחר ל' יום פקעה בכדי דקדושת דמים היא מבל מקום קדושת הגוף אכתי לא פקעה: **ה"ג.** דמוקמת לה לדמי: **אימא סיפא.** דהיינו אמר שור זה לאחר שלשים יום עולה ומעכשיו ועד שלשים יום שלמים הכי הוי כדאמרת: **אי אמרת בשלמא.** ריש"י בקדושת הגוף וסיפא בקדושת דמים היינו

בכדי וכדאמרינן [כתובות כה:] נכסי לך ואחריך לפלוני אין לשני אלא מה שאייר לראשון ומה שאייר לראשון מיהא אית ליה דפקע זכותיה דראשון בכדי ה"נ כי אמר שדי נמוזה לך עד שאעלה לירושלים מכי עלה לירושלים פקע זכותיה הלכך למאי נימא דכי אמר עד שאעלה שנתכוון לומר שאפילו יקנה אותה ממנו תחזור להיות קנויה למקבל הא ודאי ליתא לן למימר הכי כיון דאית לן לפרושי לישנויי דכפשטיה לומר שנתכוון לקנותה לו עד שיעלה לירושלים בלבד ולא לאחר מכן אלו דברי ר"ל. ואף הרשב"ם ז"ל היה מוכך בדינו לומר דאין זה אלא במקדיש בלבד משום דהקדש חל בקדושת פה ובמימרה בלאוד וה"ה לאומר יהא קרקע זה לעניים עד שאעלה לירושלים דאמירה כמסירה אבל במקנה לחבירו בעלמא לא דמאי קני הא אפילו מ"ל מעכשיו מי אפשר לו לקנות אלא בכסף בשטר ובחזקה וכסף או שטר או חזקה שנעשה על מכר זה או מתנה זו ואפשר כשאחז זה וקנה כבר כלתה קניינתן של אלו ובכסף במה יקנה: **וכי קדושה שבהן להיכן הלכה.** אלא סבירא ליה דתפקע בכדי. ומ"ת מינה למאי דמפרשינן בשמעתי דבהקדש ממש עסקינן אימא דאפילו הקדש דמיים פקעה בכדי אבל לאחיל פירושא דפריש דבקושטא עסקינן היכי סלקי מדעתיה דקומתו לה פקעה בכדי והתנן בפרק הנודר מן הירק[ב] שאם נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית חמיך עד החג הלכה לפי הפסח אסורה בהנאתו עד הפסח אלמא דלאחר הפסח פקע ליסורא ממילא כך הקשה הרב ר' יונה ז"ל ותירץ דה"מ בקונם פרטי כי התם שאינו חל אלא על מאתו ומ"ה קלים ליסוריה ופקע בכדי אבל קונם כללי כי האי דמתני' דנטויעות הללו אסר להו אלוהי עלמא כי היכי דאפיס דמיים פדיונם בהקדם כדאמר ר' מאיר לקמן בריש פרק אין בין המודר [לה.] ה"ג סבירא לן דאמירי ולא פקע בכדי: **אמר ליה אביי וקדושת הגוף לא פקעה.** אפשר דאביי דמקשה הכי פליג אמ"ש דלעיל דאמר להשוה ליה להאומר לאשה היום את אשתי ולמחר אי את אשתי דלמאן דנפקא בלא גט ואפשר דנהי דסבירא ליה לאביי דלפיל דקדושת הגוף פקעה בכדי אבל בהאומר לאשה היום את אשתי לא נפקא בלא גט והיינו טעמא משום דכל קנין שאינו עולמית קנין פירות בלאוד מיקרי כדמוכח בסוף פ' השולח (גיטין מו:) גבי מוכר שדה לחבירו זמן שהיובל נוהג הלכך גבי הקדש כיון דודאי חייל עליה הקדש דמיים שאינו עולמית בדין הוא נמי דתיחול קדושת הגוף לזמן ידוע בלבד שאפי' לא תהא חומה קדושה חלה קדושת דמיים הרי מצינו קדושת דמיים גבי הקדש אבל בשאר כיון דאי לא הוי אשאר לעולם לא קני בה קנין הגוף וקנין דמיים בשאר לא אשכחן מי אפשר שתהיה אשאר לזמן ידוע בלבד אבל כיוצא בזה אינו קנין גוף. ויש לזה הוכחה בירושלמי בפ' התומר דקידושין [פ"ג ה"ח] דגרס התם ר' אבהו בשם רבי יוחנן הרי זו עולה שלשים יום כל שלשים יום הרי זו עולה לאחר שלשים יום יכתה לחולין מאליה הרי את מקודשת לשלשים יום הרי זו מקודשת מה בין הקדש מה בין אשאר מצינו הקדש יוצא בלא פדיון ולא מצינו אשאר שיוצאה בלא גט היכן מצינו הקדש יוצא בלא פדיון אפשר דברי הכל בשדה מקנה מלמא דאפילו למאן דאמר דקדושת הגוף פקעה בכדי בשאר מודה ה"נ מסתברא מאחר דמקשי' לעיל בשמעתין אילו התומר לאשה וכו' דלמא דבהא ליכא מאן דפליג. הרשב"ם: **הכא נמי דאמר נדמי.** וכגון דהוי בעל מום דאפילו אם לאחיל קדוש קדושת הגוף דקי"ל [תמורה ג:] המתפיס תמימין לבדק הבית מידי מזבח לא יצאו. ואיכא מ"ד דהאי פרוקא סליק לרבא דסבירא ליה דקדושת דמיים פקעה בכדי אבל לבר פדא נמי אכתי לא ניחא דהא אכתי לא נפקי מאן דאמר דקדושת דמיים נמי לא פקעה בכדי. ואיכא מאן דאמר דאפילו לבר פדא ניחא דכיון דמקדיש לדמי עסקינן מוקי לה בר פדא כשפדאו ומש"ה חיילא עליה לאחר ל' יום קדושת שלמים. וכי תימא מ"ש פשיטא נראה לי דסד"א שכיון שבשעה שאמר לאחר ל' שלמים לא היה לחול קדושת עולה לא פקעה בכדי וכיון שכן נימא דאפי' לאחר שפדאה לקדושת עולה לא תחול קדושת שלמים מק"ל דקדושת שלמים מתלת תליא וקיימא וכי משכחת רווחא חיילא: **אי אמרת בשלמא חדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמיים היינו דקתני תרתי וכו'.** כלומר דתנא סיפא לגלויי ריש"ג שלא תאמר דוקא קדושת דמיים פקעה בכדי קדושת הגוף לא פקעה בכדי תני תרתי לשמועינן דאפי' קדושת הגוף פקעה בכדי אלא לדידך דסבירא לך דקדושת הגוף לא פקעה בכדי ומוקמת לה בקדושת דמיים תרתי ל"ל ותפותב רבא דודאי שמעינן מהא דאפילו קדושת הגוף פקעה בכדי הלכך לרבא לא הויא ליה להסדורי לרב המנונא מאי קמדמית קדושת הגוף לקדושת דמיים דלמא ס"ל דקדושת הגוף להקדש לא פקעה בקדושת הגוף לשאר הכי הוה ליה למימר דלא שאר להקדש משום דאין מיפוי לחולין וכמו שכאמצי למעלה מבל הקדש מיתיה לזמן ידוע ואפילו קדושת הגוף פקעה ניה בכדי הלכך פירכיה דרב המנונא ליתא דהך בריייתא מסייע ליה לעולא דכיון דבריייתא מוכחא דאפילו קדושת הגוף פקעה בכדי ס"ס קדושת דמיים ומש"ה אמר [ע"ג] לימא תיהוי תיובתיה דבר פדא דאמר לא פקעה קדושה בכדי כלומר דכיון דע"כ בריייתא אפי' בקדושת הגוף היא תקשי לבר פדא דלא מצי לאוקמה כגון שפדאו דקדושת הגוף אין לה פדיון אבל מי הוה מצינן למימר דתרוייהו בקדושת דמיים לא תקשי ליה דאיכא למימר לאוקמינהו בפדיון פדיונן מוציאין לחולין עד שיקנלו ועולה פליג עליה ואמר לאחר ל' יום עולה ואפילו הכי קדושת הגוף לא פקעה בכדי ואיכא למימר דלעולא א